

TANIA INGRAM

JINNY & COOPER

↑
HARRISORGINEN
MENDEKUA

desclée

TANIA INGRAM

JINNY^{ETA} COOPER

→
HARRISORGINEN
MENDEKUA

desclée

Jatorrizko izenburua:
Jinny & Cooper - Revenge of the Stone Witch
© Penguin Random House Australia. 2016
© Testua: Tania Ingram, 2016
© Ilustrazioak: Tony Flowers 2016
© Itzulpena: Maddalen Amurrio González

© 2018, DESCLÉE DE BROUWER, S.A.
Henao, 6 - Bilbao
Tlf.: 94 423 30 45
www.desclee.eus
www.edesclee.com

Eragotzita dago, legeak ezarritako salbuespenetan izan ezik, obra honen edozein eratako berregintza, komunikazio publiko eta moldaketa, aurrez jabetza intelektualaren titularren baimena eskuratzen ez bada. Eskubide horien urraketa jabetza intelektualaren aurkako delitu bezala har daiteke (Zigor Kodearen 270. artikulua eta hurrengoak).
CEDRO erakundeak babesten ditu aipatu eskubide horiek.

ISBN: 978-84-330-3010-8
Legezko gordailua: BI-1538-2018
Inprimatzailea: Gómez Aparicio Artes Gráficas

Nire ametsetako akuriaren kontrakoa

Askotan galdetzen diot nire buruari nolakoa izango litzatekeen nire bizitza hamar urte betetzean beste akuri bat erosi izan banu. Betidanik nahi izan nuen urre-koloreko ile leuna zuen akuri bat. Horren ordeez, Cooper zirtzila heldu zen etxera.

Gainerako akuriak ez bezalakoa zen Cooper. Hasteko, akuri gehienek ez dute

hitzik egiten. Areago, ez dira desagertzen, eta ez dute beren burua teleportatzen!

Hasieran, benetan sumintzen ninduen Cooperrek. Janaria osten zuen jaki-tokitik, eta oinatz itsaskorrak uzten zituen nonahi. Nire neba Tyrone eta biok kokoteraino ginduzkan, isil-isilik hurreratzen baitzitzaigun ikusezina zenean. Eta hori gutxi balitz, gure gauzak hartzen zituen baimenik eskatu gabe.

Berehala jakin nuen Cooperrek arazo izugarriak ekarriko zizkigula. Hainbeste, ezen erosi genuen dendara itzultzea ere otu baitzitzaidan.

Baina sorgin maltzur batengandik salbatu ninduenean, zinez maite nuela konturatu nintzen. Nire lagunik onena bilakatu zen, eta ezin nintzen bera gabe bizi.

Sorginaren pasadizoaren ostean, nahiko urte lasaia igaro genuen. Cooperrek Gabon-gaueko budina lapurtu zuela alde batera

utzita. Ama gaixoa ziur zegoen budina erosi zuela, eta zeru-lurak astindu zituen hura aurkitzeko. Tyronek errieta egin zion Cooperri, biziki gustatzen zaio eta budina. Gozo-zale amorratua denez gero, Gabonetan gozokiak barra-barra jateko irrikaz egoten da. Neba muturtuta ibili zen zenbait egunez, baina azkenean barkatu egin zion akuri memeloari, eta jaiak samur-samur igaro ziren ordutik aurrera.

1. atala

Katie urtarilaren hiruan iritsi zen herrira. Ondo asko gogoratzen naiz egun hartaz, azken 56 urteetako egun berotsuena izan omen baitzen.

Eguzkiak gogoz jotzen zuen, eta bero itogarria egiten zuen, oinak lurrean erretzeko modukoa. Lorategiko landareak ureztatzen laguntzen ari nintzaion amari gosalduek ondoren. Orduantxe, neskato bat ikusi genuen, guri tinko begira, auzokidearen lorategitik. Larruazal zurbil-zurbila zuen, eta nire adinekoa ematen zuen.

—Kaixo –esan zion amak–, nola duzu izena?

—Katie –erantzun zuen neskatoak, ile horaila atzamarren artean kiribiltzen zuela.

—Ni Angela naiz, eta honako hau nire alaba Jinnifer da.

—Jinny –zuzendu nion amari–. Jinny nahiago dut.

—Goodfellow andrearen senidea al zara? –galdegin zion amak Katieri.

—Bai, bere biloba naiz.

Ama eta biok zur eta lur geratu ginen, ez baikenekien Goodfellow andreak seme-alabarik zuenik, are gutxiago bilobarik! Ordura arte, izan ere, ez genuen inor ikusi andrearen etxean, eta berak ere ez zuen inoiz seniderik aipatu. Katieren gurasoak bidaian ei zeuden eta, horregatik, Goodfellow andrearen etxean igaroko zituen udako oporrak.

—Zein ondo –esan zuen amak pozarren–.
Ezta, Jinny? Baduzu norekin jolastu uda
honetan!

Baietz erantzun nuen zertxobait lotsatuta.
Halako batean, Tyrone agertu zen sarrerako
atean, eta guganantz etorri zen, soinean
bainujantzi berdea eta kapa zeramatzala.
Zapi berdea zuen buruan, goma batekin
irmo lotuta. Lasterka gerturatu zitzaigun
lorategia zeharkatuz, tximistaren antzean.

Amak eskua jarri zion sorbaldan.

—Eta ipurtaire honek Tyrone du izena.
Tyrone, hau Katie da, Goodfellow andrearen
biloba.

Tyronek kopeta zimurtu zuen.

—Nola Tyrone? Super Booger naiz eta!
–erantzun zuen.

Begiak zuritu nituen. Batzuetan
lotsagorritu egiten ninduen neba txikiak.

Amak entzungor egin zion, eta Katieri
hitz egin zion berriz ere.